

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, judecător V. Burduh
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Romanciuc Ivan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul lui Romanciuc Ivan și menținută hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 12 iulie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Romanciuc Ivan către Romanciuc Liuba, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron, cu privire la demolarea construcțiilor neautorizate, apărarea dreptului de proprietate și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil, obligarea executorului judecătoresc să efectueze acțiuni de executare a documentului executoriu,

c o n s t a t ă:

La 30.11.2015, reclamantul Romanciuc Ivan a sesizat Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău cu cerere de chemare în judecată către Liuba Romanciuc, intervenient accesoriu executorul judecătoresc - Iacob Miron, privind demolarea construcțiilor neautorizate, apărarea dreptului de proprietate și înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului, schimbarea modului de executare a hotărârii judecătorești, obligarea executorului judecătoresc să efectueze acțiuni de executare a documentului executoriu.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 21 decembrie 2012, s-a dispus partajarea averii între Romanciuc Ivan și Romanciuc Liuba - hotărârea devenind definitivă la 27 martie 2013, iar titlul executoriu a fost eliberat la 14 aprilie 2013.

Prin raportul de expertiza judiciară a fost efectuat planul de amplasament al construcțiilor și amenajărilor bunului imobil din mun. Chișinău, XXXXXXXX, în două variante, iar din motiv că o perioadă îndelungată părțile nu pot ajunge la un

numitor comun privind partajarea averii, nu pot fi efectuate măsurările conform planului de amplasament a construcțiilor conform titlului executoriu, este imposibilă executarea hotărârii judecătorești, iar pârâta îi creează obstacole la partajarea bunurilor imobile, efectuând construcții neautorizate, nu permite oficiului cadastral să efectueze măsurările construcțiilor și amenajării bunului imobil în variantele propuse de către experții judiciari pentru partajarea încăperilor de locuit și a terenului de lângă casă, nu-i acordă acces la ieșire (la poartă). Pârâta a demolat ușa din încăperea nr. 4, care are acces la încăperea nr. 1, iar în încăperea cu nr. 7 a clădit pereți, neavând autorizație și certificat de urbanism și, respectiv nu are acces la ieșirea în ogradă și la drum. Dânsa a efectuat construcții neautorizate până la finalizarea partajării bunurilor imobile.

Executorul judecătoresc Iacob Miron nu s-a deplasat la fața locului pentru partajarea bunurilor imobile conform titlului executoriu, pentru efectuarea măsurărilor conform planului de amplasament al construcțiilor și amenajărilor în variantele I și II, efectuate de experții judiciari întru executarea hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău.

Cu referire la prevederile art. 77 Cod de executare și art. 252 CPC, reclamantul a solicitat instanței de judecată obligarea pârâtei de a demola construcțiile neautorizate și de a nu-i crea obstacole la folosirea bunului imobil, de a permite efectuarea măsurărilor din planul de amplasament a construcțiilor și amenajărilor conform expertizei judiciare și titlului executoriu nr. 2-61/2012, schimbarea modului de executare a documentului executoriu nr. 2-61/2012, prin acordarea dreptului său exclusiv la varianta I din planul de amplasament a construcțiilor și amenajărilor conform raportului expertizei judiciare și titlului executoriu, obligarea executorului judecătoresc să efectueze măsurările din planul de amplasament a construcțiilor și amenajărilor conform expertizei judiciare și titlului executoriu nr. 2-61/2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 12 iulie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Romanciuc Ivan a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 13.06.2017, Romanciuc Ivan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a dat o apreciere incorectă circumstanțelor cauzei.

La 28.11.2017, Romanciuc Liuba a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea acestuia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele

cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Romanciuc Ivan, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Romanciuc Ivan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas